

Later lachen we erom

~~#~~LaterLachenWeErom

~~==~~VersjesvanLars

meulenhoff.nl

Lars van der Werf

Later lachen we erom

Meulenhoff

ISBN 978-90-290-9370-5

ISBN 978-94-023-2095-4 (e-boek)

Vormgeving : DPS Design & Prepress Studio

Omslagillustratie : Pauline Wiersma

Autorefoto : Rosse Beckers

(c) 2024 Lars van der Werf en

Keulenhoff Boekeryj bv,

Amsterdam

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Mooi zootje als
je er zo naar kijkt
en het lijkt een
wrak, een eind heen,
maar het is eigenlijk
één begin.

Gewoon starten met
een zootje, komt
wel goed, het heeft
zin.

Onder geen beding
zing ik mee met
liedjes die ik
niet zingen wil.

Onder geen beding
slik ik niet
tenminste door de
helft de bitterste
pil.

Ik zie harde
gezichten in
de stad en ik
loop en loop
op stenen en
ik sta en ik
wacht, ik weet
ineens ik heb
mezelf altijd
al gehad in de
stad en ik ben
zacht

Wat zou je zijn
als vrucht?

Een banaan, een
aardbei of elke
dag een appel
misschien?

Nouja, soms wil
ik gaan (banaan),
dan weer erbij
(aardbei) en soms
wil ik geen peren
(vanuit een appel
gezien)

Iedereen gaat maar
dood, is me opgevallen,
de afgelopen jaren.
En verdriet, gemis enzo,
dat is groot, maar ik
drijf gewoon en kan zelfs
varen.

Het enige dat ik
aan een oorlog kan
doen is verliefd zijn
en een zoen die ik je
geef, het enige dat
ik aan een oorlog kan
doen is dat ik liefheb
en ik leef

Zag je net op Eendrachtsplein
die vrouw zo mager en heel klein,
fragieler dan een twijgje, vergeten

door haar god.

Dag na dag doet zij haar rondes,
telt ze euro's en secondes tot
ze eindelijk zo ver is voor haar
nieuwe shot.

Ik neem je mee de straten op in
Rotterdam zo rond de avond en
laat je zien dat leven niet is
wat je altijd dacht.

Ik neem je mee en laat je zien
dat eenzaamheid maar relatief is
en alleen zijn erger wordt in
Rotterdam bij nacht.

Voor eventjes niets
in de gaten, voor de
morgen niet zo bang,
eventjes niet in
mezelf hoeven praten,
met z'n tweetjes
verliefd, één café-
bezoekje lang

Op de steen in m'n
maag zijn vlinders
geland, ze zijn
gebleven want ze
zagen me met die
steen alleen en
vonden dat dat me
niet stond, dus nu
fladderen ze in m'n
buik fijn wat in het
rond

We zijn hier,
in leven,
aan de goeie kant
van het gras.
Realiseer je je
dat gewoon soms
even, dat je bent
en nog niet was.

Tijd kan langer
lijken, net zoals
het soms kouder
voelt dan de echte
temperatuur.

Dat maar een klein
kwartiertje wachten
op jou dus kan zijn
als een gevoels-uur.

ROTTERDAM-WEST

Ik liep zo vaak
over de stoep waar
jij het leven liet
om boodschappen te
doen en nu is er
verdriet.

Maar zo snel is
iedereen je weer
vergeten, want
iedereen die je niet
echt kent wil van je
bestaan niet eens
weten.

Je denkt misschien
dat je op den duur
vergeet van hoeveel
verdriet en hoe zeer
de pijn.

Vergeten doe je het
allemaal niet, maar
je zult er wel steeds
wat vaker even zonder
zijn.

Men zegt wel eens dat
vallen net als vliegen
voelt, maar als men daar
dan mee bedoelt beide
benen breken en revalideren,
dan wil ik wel eens echt
vliegen leren

Wat we allemaal doen
is vallen zonder te
weten waar het landt,
maar misschien stuiten
we wel, als stuitenballen,
van de ene naar de andere
kant

Hier,
ik heb een tweede
thuis voor jou,
een plek die je
mag bewaren, waar
ik onafgebroken
van je hou, tot in
de lengte van jaren

Minder ver van jou,
minder dan ik van je
hou, minder ver dan
ik had verwacht en
meer nog dan ik
willen zou toch aan
jou gedacht

Wat liefde is zou ik
je vertellen, echt heel
erg graag, maar verzin
maar eens een antwoord
op die vraag, want
niemand weet waar het
begint, wanneer het
hoort of hoe lang het
duurt, maar wat ik wel
weet is dat als ik het
voel dat altijd is bij
jou dicht in de buurt.

Wat was het mooi,
denk ik als ik
terugkijk naar
alles achter mijn
rug, maar hoe mooi
het ook geweest is,
toch wil ik nooit
meer terug, want
wat er komen gaat
wordt mooier, mooier
nog dan toen en heel
misschien is dat dan
wat ik nog wel een
keertje over zou
willen doen

Je bent altijd
welkom in m'n
hoofd, ik denk
dat je de weg al
kent, ik geloof
dat je samen met
mij toch ook al
de enige bewoner
bent